

Cuvântul care zidește

FOAIA DUMINICALĂ A PAROHIEI „ȘERBAN VODĂ”
Anul V Nr. 13 (213) - 29 martie 2015

DUMINICA A 5-A DIN POST

A Cuvioasei Maria Egipteanca

**SF. SFINȚIȚI MC. MARCU, EPISCOPUL
ARETUSELOR, ȘI CHIRIL DIACONUL;
SF. MC. IONA ȘI VARAHISIE**

**În duminica a 5-a din Postul Mare,
Sfânta Biserică face pomenirea Sfintei
Cuvioasei Maria Egipteanca, adevărat model
de pocăință, asceză și simțire, o floare a
pustiului și un chip luminat de sfințenie.**

Mulți oameni, prin pocăință sinceră, curată și adâncă, urmând lui Hristos prin nevoință, rugăciune, lepădare de sine și post, părăsind calea păcatului, care robește și omoară, au atins înalte trepte de viațuire duhovnicească. Un asemenea chip cinstește azi Biserica, pe Cuvioasa Maria Egipteanca, trăitoare la începutul secolului al V-lea d.Hr. Viața ei a fost scrisă în secolul al VII-lea de Patriarhul Sofronie al Ierusalimului, iar în cărțile noastre de slujbă o găsim în Triod.

Ea s-a născut în Egipt, și de tânără, la nici 10 ani, a părăsit casa părinților, ajungând în Alexandria Egiptului ca o tânără chinuită de patima desfrâului, cheltuindu-și anii frumoși ai tinereții, 17 ani întregi, în păcat, vânzându-și trupul pentru plăceri, și folosind orice prilej de a-și satisface poftelile păcătoase cu corăbierii și cu trecătorii din acel port al Mediteranei.

Într-o zi se alătură unui grup de pelerini care mergea la Ierusalim pentru a se închina la Sfântul Mormânt și Sfintei Cruci. Dar iată că ajunsă acolo, se întâmplă ceva extraordinar în viața ei, momentul unic al convertirii de la o viață păcătoasă, cum avea până atunci, la o viață bineplăcută lui Dumnezeu, trăită în pustia Iordanului mai bine de patru decenii.

Din rânduială dumnezeiască, dorind și ea să se închine ca ceilalți pelerini, o putere nevăzută o oprea, și nu a putut intra în biserica din Ierusalim. Conștientizând în acel moment starea ei decăzută, muștrată din adâncul conștiinței de viața pe care o dusese până atunci, fâgăduiește în duh de rugăciune înălțată Maicii Domnului să-și schimbe radical viața. În acel moment ușile i se deschid și puterea lui Dumnezeu o lasă înăuntru. La ieșire, hotărâtă pentru o nouă viață și pentru o altă călătorie, cu trei pâinișoare cumpărate, ia drumul pustiului de dincolo de Iordan. Se închină la biserica Înaintemergătorului de la Iordan și pășește adânc în pustie, hotărâtă ca

SFÂNȚA CUVIOASĂ MARIA EGIPTEANCA

prin asceză aspră și rugăciune smerită să se lepede total de omul cel vechi, urmând lui Hristos.

47 de ani s-a nevoit în pustie fără să vadă chip omenesc, luptându-se cu ispitele trupului, cu amintirile cele lumești, dar și cu uneltirile diavolului, biruindu-le pe toate. Puțină îi era hrana, aspre îi erau nevoințele, dar pilduitoare îi era comuniunea cu Dumnezeu. A vărsat lacrimi pentru trecutul păcătos și Dumnezeu i-a dat har peste har.

În pustie a găsit-o, tot prin rânduială dumnezeiască, părintele Zosima, într-o perioadă ca aceasta a Postului Mare și îi va asculta viața, devenind primul ei duhovnic. Iar părintele Zosima a rămas adânc impresionat și marcat de acest chip îngeresc pe care l-a găsit în pustie, așa încât în momentul în care s-au rugat împreună, după ce Sfânta îi relatase aspecte din viața ei, acest chip al pustiului l-a văzut ridicat de la pământ, cunoscând lucruri pe care doar harul lui Dumnezeu i le descoperea. Mai mult decât atât, i-a spus pe nume părintelui Zosima, deși nu-l cunoștea și nu-l văzuse niciodată. Iar când s-au despărțit și ea a trecut înapoi Iordanul spre pustie, a însemnat râul cu semnul Sfintei Cruci și a trecut ca pe uscat Iordanul.

L-a rugat pe părintele Zosima ca în anul următor, în Joia Mare, să vină din nou, de data aceasta pentru a o împărtăși. Ținându-și promisiunea, părintele Zosima s-a întors în

pustie, și aproape de Iordan a împărtășit-o, Sfânta chemându-l să revină și în anul următor. Dar ea s-a mutat la viața cerească chiar în aceeași zi în care s-a împărtășit. Ea, care a trăit ca înger în trup, curățindu-se de patimi, arzându-le cu lacrimi și mari nevoințe, și-a scris singură numele în nisip, acolo unde a găsit-o părintele Zosima în anul următor, îngropând trupul ei în chip minunat, împreună cu un leu care trăia în preajmă.

Pilda vieții sale o pune astăzi înaintea noastră Biserica, chemându-ne pe toți la pocăință sinceră și curată, ca prin despătimire, spovedanie și împărtășire cu Sfintele Taine, să primim și noi în viața noastră luminile harului lui Hristos. Aceasta deoarece prin Biserica, creștinul își pregătește adevărata sa identitate de fiu al lui Dumnezeu, și prin lucrarea Harului Sfânt, ajunge să guste încă din această viață bucuriile vieții cerești.

Chipul sfânt al Cuvioasei Mariei Egipteanca este un mesaj pentru omul modern, care trăiește în societatea aceasta secularizată și consumistă, de a se reîntoarce la Dumnezeu, ieșind din Egiptul patimilor, urcând la Ierusalimul cel ceresc și trecând ca și Cuvioasa Maria Egipteanca Iordanul în țara pocăinței, unde ne așteaptă Hristos, într-un dialog sfințitor și mântuitor cu El.

Pomenirea Cuvioasei Maria Egipteanca se face și în ziua de 1 aprilie. ❖

Preot Eugen Moraru

EVANGHELIA CERERII FIILOR LUI ZEVEDEU

De ce a refuzat Domnul cererea Sfinților Apostoli Iacov și Ioan și a mamei lor? Doar ceruseră un lucru deloc rău, și anume un loc în împărăția lui Hristos Mântuitorul: Fă ca să șadă unul de-a dreapta și unul de-a stânga Ta, întru împărăția Ta (Mt. 20, 21)

Ce, nu poate omul să se roage pentru asta? Doar s-a și poruncit: „Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu”, și pe toți ne învață Sfânta Biserică să ne rugăm: „Nu ne lipsi pe noi, Doamne, de veșnica Ta împărăție”. Și atunci, care este pricina pentru care au fost refuzați? După aceea, doar, tot au primit împărăția și au fost proslăviți. Pricina e aceea că ei își însușiseră cu de la sine putere dreptul la împărăție – și nu doar la împărăție, ci și la un anume loc: cel mai de cinste din împărăție. Iar a-ți însuși cu de la sine putere nu doar o anumită treaptă de slavă din împărăție, ci chiar și împărăția în general, nu e îngăduit: fiindcă darul acesta este la buna voie a Tatălui Ceresc, pe care nu avem cum să o știm nici dacă am împlinit cu strictețe toate poruncile. „Nu este al Meu a da, ci celui căruia i se va da, (i se va da) de către Tatăl Meu Cel Ceresc”.

Așadar iată și învățătura Evangheliei de astăzi: să nu ne însușim cu de la sine putere împărăția și, lucrând cu toată osârdia pentru primirea ei, primirea în sine să o lăsăm la voia lui Dumnezeu, s-o așteptăm ca pe o milă a Cerescului nostru Tată, să slujim întru așteptare, fără pretenții, spunându-ne că suntem robi netrebnici, chiar dacă am fi făcut tot ceea ce ni s-a poruncit.

Este neapărată nevoie să ne amintim de asta, fiindcă altfel îndată ce ne vom fi ostenit puțin vom și începe să trâmbițăm înaintea noastră și să ne punem în rândul sfinților și oamenilor mari, și chiar dacă vorbim despre noi în chip smerit, în inimă simțim altfel și ne dăm singuri pierzării prin asta din nechibzuință și lipsă de prevedere. Cu frică și cutremur se cuvine nouă a săvârși mântuirea noastră, iar nu a pune lege lui Dumnezeu cu obrăznicie să ne-o dăruiască. Așadar fugiți de această boală pierzătoare, tâlcuind în lumina

smereniei, nu a îngâmfării, ceea ce poate părea un temei pentru un asemenea drept și o asemenea încredințare.

Și între noi se află câte unul care își însușește împărăția în virtutea faptului că săvârșește nu știu ce slujire pentru Domnul: postește, merge la biserică, se roagă acasă, dă milostenie, clădește un azil și mai știu eu ce osteneli face pentru Domnul – și începe să creadă că a ajuns deja în rândul sfinților, și își însușește luminatele locașuri cerești. Vrednice de laudă sunt ostenelile acestea, și neapărat trebuincioase în lucrarea mântuirii. Domnul, însă, nu Se mulțumește numai cu ele; dar ce zice? „Fiule, dă-Mi inima ta!”

Afară de faptele cucerniciei și ostenelile facerii de bine, Domnul vrea să îi închinăm și toate simțămintele inimii; iar dacă aceste simțăminte îi sunt închinat Lui sau nu, asta o poate stabili precis doar ochiul cel atotvăzător al lui Dumnezeu, iar de noi adevărul în această privință este ascuns de egoismul nostru. Așadar din faptul că ne-am ostenit nu trebuie să tragem concluzia că este drept să ne însușim vrednicia de apropiați ai lui Dumnezeu, ci să vedem

De nu va lucra cineva, nu ia plată de la Dumnezeu

✚ Trei părinți aveau obiceiul, în tot anul, de mergeau la fericitul Antonie. Și cei doi îl întrebau pentru gândurile sale și pentru mântuirea sufletului, iar al treilea totdeauna tăcea, neîntrebându-l nimic. Iar după multă vreme i-a zis avva Antonie lui: iată, atâta vreme ai de când vii aici și nimic nu mă întrebă! Și răspunzând fratele, i-a zis: destul îmi este numai să te văd, părinte.

✚ Trecând odată avva Macarie cu frații prin Egipt, a auzit un copil zicând mamei sale: mamă, un bogat mă iubește și eu îl urăsc și un sărac mă urăște și eu îl iubesc, și auzind avva Macarie, s-a mirat. Și i-au zis lui frații: ce este vorba aceasta părinte, că te-ai mirat? Și le-a zis lor bătrânul: cu adevărat, Domnul nostru este bogat și ne iubește pe noi și nu voim să-L ascultăm. Iar vrăjmașul nostru, diavolul este sărac și ne urăște și iubim necurăția lui.

✚ Altădată iarăși un diavol a năpădit asupra lui avva Macarie cu cuțit, vrând să-i taie piciorul. Și pentru cugetarea lui cea smerită neputând, i-a zis: câte aveți voi, avem și noi, numai cu

în asta un imbold spre temerea: „Oare alergăm așa cum trebuie, oare nu ne-am ostenit în zadar?” ✚

Predica întâi a Sfântului Teofan Zăvoratul la Duminica a cincea din Postul Mare - extrase

cugetarea cea smerită vă deosebiți de noi și biruiți.

✚ A fost întrebat avva Mios de un ostaș dacă primește Dumnezeu pocăința. Iar el, după ce l-a sfătuit cu multe cuvinte, a zis către dânsul: spune-mi, iubite, de ți se va rupe haina, o lepezi afară? Zis-a: nu, ci o cos și o port. Zis-a către dânsul bătrânul: deci dar, dacă îți este milă de haină, lui Dumnezeu nu-i va fi milă de zidirea Sa?

✚ Se povestește pentru avva Isaia că a luat oarecând o vargă și s-a dus la arie și a zis lucrătorului: dă-mi grâu! Și lucrătorul i-a zis: au doară și tu ai secerat, avvo? Zis-a cuviosul: nu! Și i-a zis lucrătorul: cum dar voiești să iei grâu, dacă nu ai secerat? Și i-a zis lui bătrânul: și dacă nu va secera cineva, nu ia plată? Zis-a lucrătorul: nu! Și așa s-a dus bătrânul. Iar frații văzând ce a făcut, i-au pus lui metanie, rugându-l să le spună pentru ce a făcut aceasta. Răspuns-a lor bătrânul: spre pildă am făcut aceasta, că de nu va lucra cineva, nu ia plată de la Dumnezeu. ✚

Patericul egiptean

Vineri 3 aprilie, începând cu ora 23.00, la biserică Șerban Vodă se va săvârși cu binecuvântarea Preafericitului Părinte Patriarh DANIEL PRIVEGERE DE TOATĂ NOAPTEA la Praznicul Învierii Dreptului Lazăr: Pavcernița Mare, Litia, Utrenia și Dumnezeiasca Liturghie a Sf. Ioan Gură de Aur, urmată de Parastas cu dezlegarea Sărindarelor

Despre Nicolae Aurelian Steinhardt sau monahul Nicolae de la Rohia este ușor să vorbești. Greu sau aproape imposibil este să-i definești cât mai bine personalitatea și lucrările.

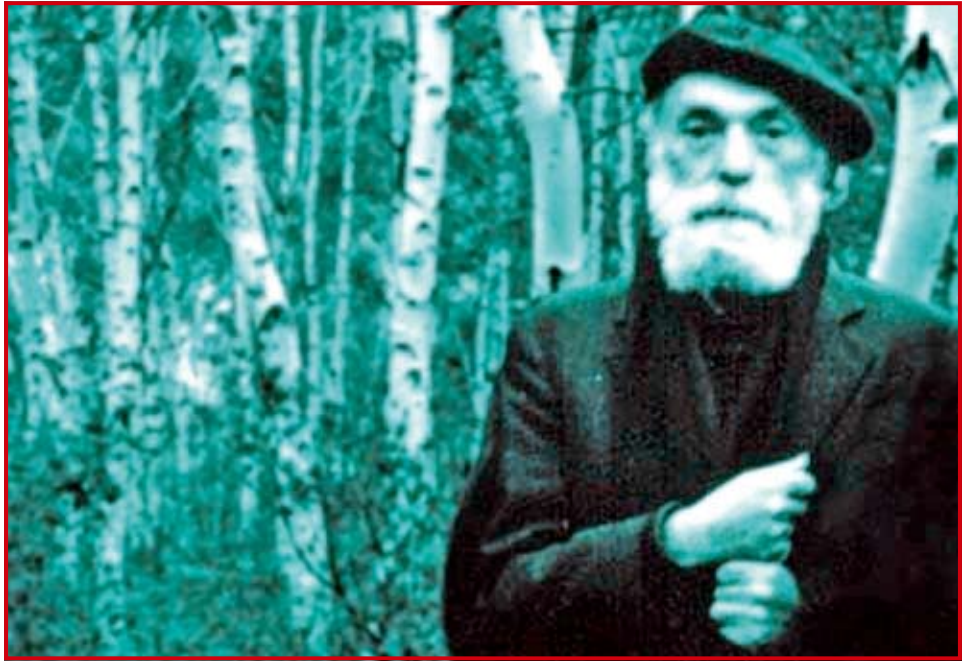
Acum 26 de ani se stingea într-un spital din Baia Mare, vegheat din umbră de Securitate, așa cum aceasta o făcuse pe tot parcursul vieții sale de la ieșirea din închisoare în anul 1964 și până la moartea sa. Odată cu el nu s-a stins însă și faima sa. După decembrie 1989 începe să fie redescoperit și să-și recapete locul pe care îl merită în istoria și cultura neamului nostru.

Făcea parte din elita intelectuală a României. Născut la 29 iulie 1912 în familia inginerului și arhitectului evreu Oscar Steinhardt, va avea parte de o educație înaltă. Urmează liceul la „Spiru Haret”, unde va cunoaște mulți tineri valoroși precum Constantin Noica, Mircea Eliade, Alexandru Paleologu, Dinu Pillat, și alții. După cum mărturisește, va urma și cursurile orei de religie: „Din copilărie m-au atras clopotele și obiceiurile creștinești. Părinții mei erau în bune relații cu preotul Mărculescu de la Biserica locală, Capra, unde am mers și eu. Clasele primare le-am urmat parte acasă, parte la Școala Clemența (în răstimp ne mutaserăm în centrul orașului). La Liceul Spiru Haret am fost singurul dintre patru elevi israeliți care nu am venit cu certificat de la rabin, ci am învățat religia creștină, avându-l drept dascăl pe preotul Gheorghe Georgescu, de la biserica Sfântul Silvestru, om de ispravă, care mă simpatiza și-mi da note mari.”

A urmat apoi cursurile Facultății de Drept și Litere. În 1936 își va lua doctoratul în drept, continuând studiile la Paris și Londra. Se dedică în același timp scrisului. Revenit în țară, va lucra ca redactor la Revista Fundațiilor Regale.

Sfârșitul anului 1959 va aduce schimbarea majoră din viața lui: refuzând să fie martor în procesul lotului „intelectualilor mistico-legionari”, mulți dintre ei prietenii lui, este arestat și condamnat în același proces. Ajuns la Jilava, împlinește ceea ce își dorise de mult: este botezat creștin ortodox de părintele Mina Dobzeu.

Revine în viața civilă în 1964, odată cu amnistierea deținuților politici. La insistențele prietenilor săi Constantin Noica și Alexandru Paleologu, reintră

în viața literară prin traduceri, medalioane, eseuri, cronici publicate.

După moartea tatălui său în 1967, își va căuta o mănăstire unde să se retragă. O va găsi prin anul 1973 tot prin prietenul său Constantin Noica – mănăstirea Rohia. Aici se va închinovia în anul 1978. Doi ani mai târziu va fi tuns în monahism de starețul Serafim Man.

Episcopul Iustinian Chira apreciază erudiția părintelui Nicolae de la Rohia, dar și talentul său de scriitor, și-i îngăduie să scrie orice dorește acesta. Ascultarea sa va fi aceea de a organiza biblioteca mănăstirii care avea peste 20.000 de volume. Iar de multe ori va ține predici, în care bogata sa cultură va fi folosită pentru a tâlcui învățăturile evanghelice.

Lucrarea sa literară de căpătâi, pe care o rescris-o de câteva ori pentru că a fost confiscată de Securitate, este „Jurnalul fericirii”; al găsirii rostului vieții sale într-un loc unde a suferit de

fapt cel mai mult: în închisoare. Pentru că acolo a fost botezat, acolo L-a aflat deplin pe Dumnezeu, acolo a transformat suferința în iubire. „Dacă ai crede că-i de ajuns să cunoști suferința pentru a fi mântuit, te-ai înșela cu desăvârșire. Degeaba suferi, dacă ești în afara Bisericii nu ți-e de nici un folos. Câți eretici n-au riscat moartea? Câți nu au dorit-o și care acum ard în foc? Diavolul are și el martirii lui.”

A fost o personalitate unică a monahismului românesc, în primul rând pentru că s-a convertit de la religia mozaică la creștinism, apoi pentru că avea o cultură deosebită, o inteligență scilicet și un talent literar deosebit. A trăit și murit fericit pentru că L-a aflat pe Hristos:

„Voi care v-ați născut creștini nu știți să prețuiți creștinismul așa cum trebuie, dar pentru mine, care L-am cunoscut pe Hristos mult mai târziu, fiecare zi este ca și o zi de Crăciun.” ❖

Sfântul Ioan Gură de Aur

FEMEIA CU SUFLETUL FRUMOS

Să căutăm la femeie mintea și inima binevoitoare, cugetarea măsurată, blândețea. Acestea sunt însemnele frumuseții launtrice. Să nu căutăm frumusețea trupului, nici să nu o învinovățim pentru acele lucruri peste care nu are putere. De fapt, să nu o învinovățim deloc — că asta e o faptă a celor plini de îndrăzneală —, nici să nu o întărâtăm, nici să nu ne pornim împotriva-i. Sau nu vedeți câți locuiesc împreună cu femei frumoase și își distrug în chip jalnic viața, iar alții,

viețuind cu unele nu prea arătoase, ajung cu bucurie la cea mai înaintată bătrânețe?

Să curățăm pata cea dinlăuntru, să tălmăduim zbârciturile cele launtrice, să pierdem necurățiile ce se pun pe suflet. Acest fel de frumusețe caută Dumnezeu. S-o gătim pe femeie să fie frumoasă pentru Dumnezeu, nu pentru noi. Să nu căutăm la ea averi, nici bunul neam, ci noblețea sufletului. ❖

Cateheze maritale. Omilii la căsătorie

Rânduiala Sfintei Liturghii

SFÂNTUL AGNEȚ ȘI MIRIDELE

Nu toate prescurile aduse de credincioși devin materie a Jertfei sau sunt folosite la Proscomidie. Numai anumite părți scoase de preot din ele: Sfântul Agneț și miridele (părțile).

✚ Sfântul Agneț este partea pătrată sau pecetea pe care preotul o scoate cu copia din cea dintâi prescură folosită la Proscomidie și o așează apoi pe Sfântul Disc. Se numește Agneț, - Miel în greacă -, pentru că îl închipuie pe Mântuitorul. Asemenea Mielului înjunghiat de evrei la Paștele lor, a fost numit de către Sfântul Ioan Botezătorul „Mielul lui Dumnezeu, Care ridică păcatele lumii.” (Ioan 1, 29) Sfântul Agneț este pâinea care, prin sfințire, se va prefăce în Sfântul Trup al Domnului, cel jertfit pe Cruce. De aceea, preotul întipărește într-însul cu copia Patima Domnului, străpungându-l în chip cruciș și pronunțând cuvintele din Sfânta Scriptură, unde ni se istorisește cum sutășul a împuns cu sulița coasta Mântuitorului (Ioan 19, 34).

✚ „Miridele” (de la cuvântul grecesc parte, părțică) sunt părțile mărunte de pâine, scoase de către preot din celelalte prescuri folosite la Proscomidie și așezate pe disc, alături de Sfântul Agneț, în cinstea Sfinților și pentru

pomenirea căpeteniei bisericesti (arhierul locului), a cârmuirii țării, a ctitorilor și a credincioșilor vii și morți ale căror nume sunt scrise pe pomelnicele aduse de creștini. Miridele - atât cele pentru sfinți cât și cele pentru credincioși - nu se prefac în Trupul Domnului ca Sfântul Agneț, ci numai se împărtășesc de sfințenia pe care o primesc de la Sfântul Agneț, lângă care sunt.

✚ Sfântul Agneț se așează în mijlocul Sfântului Disc. În dreapta lui se așează prima miridă (mai mare) scoasă în cinstea Sfintei Fecioare, în stânga, nouă miride pentru ceilalți Sfinți (împărțiți în cele nouă cete sau grupe), în partea de jos, mirida pentru arhierul locului, pentru Patriarhi, pentru Cârmuirea țării și pentru ctitori, iar mai jos, miridele pentru credincioșii vii și morți, despărțite în două grămăjoare.

✚ Sfântul Agneț și miridele așezate astfel pe Sfântul Disc închipuie și înfățișează Biserica întreagă, atât cea de pe pământ (luptătoare), cât și cea din ceruri (biruitoare), adică acea mare familie a tuturor fiilor lui Dumnezeu, strânsă în jurul Întemeietorului și Capului ei nevăzut, Hristos Mântuitorul, așa cum a rugat El pe Tatăl ca unde este El să fie și ai Lui (Ioan 17, 24).

✚ Sau, cum spune așa de frumos Simion, Arhiepiscopul Tesalonicului: „Am înțeles cum prin această închipuire și istorisire a Sfintei Proscomidii vedem pe însuși Iisus și întreaga Biserică a Lui.(...) Aceasta este taina cea mare: Dumnezeu între oameni și Dumnezeu în mijlocul dumnezeilor, care se îndumnezeiesc de la Cel ce după fire este Dumnezeu, Care S-a întrupat pentru dânsii. Aceasta este împărăția ce va să vie și petrecerea vieții celei veșnice: Dumnezeu cu noi, văzut și împărtășit”.

Credința Ortodoxă. Text adaptat

POMENIRE DE UN AN

Astăzi, 29 martie 2015, se împlinește un an de când a trecut la veșnicie doamna Filofteia-Viorica Puică. Redacția noastră - și nu numai -, îi este datoare cu un gând de recunoștință, pentru că, aproape doi ani și jumătate a trudit la corectura foii noastre duminicale, iar în decursul timpului și a altor publicații parohiale.

Principala sa calitate era credința, apoi discreția și generozitatea, secondate îndeaproape de responsabilitate în tot ceea ce făcea, și jertfa de sine.

Inteligentă și cu o aplecare deosebită spre cultura și spiritualitatea acestui neam, doamna Filofteia-Viorica Puică a fost exponenta unei generații de aur a poporului român. O fiică a Bisericii extrem de prezentă și atentă la nevoile sale, a trăit cu mintea și cu inima credința sa și nu a părăsit niciodată drumul virtuții și al faptei bune.

Multe biserici din București și din țară i-au cunoscut generozitatea, pentru că a dăruit din tot sufletul sume substanțiale pentru diverse donații. Iar biserica Șerban Vodă nu a fost ocolită de dărnicia dânzei.

Veșnică să-i fie pomenirea!

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 29 MARTIE-5 APRILIE 2015

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 29 martie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 5-a din Post (a Cuvioasei Maria Egipteanca) Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 1 aprilie	17 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Liturghia Darurilor mai înainte sfințite / Sfântul Maslu
Vineri 3 aprilie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Liturghia Darurilor mai înainte sfințite de la 23 ⁰⁰ PRIVEGHERE DE TOATĂ NOAPTEA, urmată de dezlegarea sărindarelor
Sâmbătă 4 aprilie	17 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Vecernie
Duminică 5 aprilie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 6-a din Post (a Floriilor) Intrarea Domnului în Ierusalim - Utrenia, Sfânta Liturghie

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2015 A FOST STABILITĂ LA 100 LEI